

Скритата история на четиридесетия стих – двадесет и пето число

Езекиил, число шест

Jeff Pippenger

2026-08-11

Черпех от един пасаж в „Свидетелства“, който представя различни линии на истина във връзка с преживяването на Езекиил, Исая и Йоан в светилището. Йоан се обърна, за да види гласа зад себе си, в първата глава на Откровение.

В Духа бях в Господния ден и чух зад себе си силен глас, като от тръба, който казваше: Аз съм Алфа и Омега, първият и последният; и: Каквото виждаш, напиши в книга и го изпрати до седемте църкви, които са в Азия: до Ефес, и до Смирна, и до Пергам, и до Тиатир, и до Сардис, и до Филадельфия, и до Лаодикия. И аз се обърнах, за да видя гласа, който говореше с мене. И като се обърнах, видях седем златни светилника. Откровение 1:10–12.

От остров Патмос, а след това и в небесното светилище, където Йоан вижда видението за Христос, за което сестра Уайт ни уведомява, че е същото видение, което Даниил видя в десета глава на своята книга.

„В онези дни аз, Даниил, скърбях цели три седмици. Приятен хляб не ядях, нито месо, нито вино влизаше в устата ми, нито се помазвах изобщо.... Тогава повдигнах очите си и погледнах, и ето, един мъж, облечен в ленени дрехи, чиито чресла бяха препасани с чисто злато от Уфаз. Тялото му също беше като хрисолит, лицето му — като блясъка на светкавица, очите му — като огнени светила, мишците и нозете му — по цвят като лъскав бронз, а гласът на думите му — като глас на множество“ (Даниил 10:2–6).

„Това описание е подобно на онова, дадено от Йоан, когато Христос му бе открит на остров Патмос. Не по-малко лице от Божия Син се яви на Даниил. Нашият Господ идва с друг небесен вестител, за да научи Даниил какво ще се случи в последните дни.“
Sanctified Life, 49.

Първите девет стиха посочват как Откровението на Исус Христос се разпечатва непосредствено преди края на човешкото изпитателно време. Откровението бе дадено от Бога на Исус, Който го даде на Гавриил, който го даде на Йоан с поръчение Йоан да изпрати вестта до седемте църкви. Исая получи своето поръчение да направи същото в шеста глава, а Езекиил получи същото поръчение във втора и трета глава. Йоан е затворник, когато получава своето поръчение, Езекиил и Даниил са пленници във Вавилон, а Исая живее в историческото време на нечестивия юдейски цар Ахаз.

„Имаше колела в колела, подредени по тъй сложен начин, че на пръв поглед на Езекиил му се сториха съвсем в безредие. Но когато се движеха, това ставаше с чудна точност и в

съвършена хармония. Небесни същества задвижваха тези колела, а над всичко, върху славния сапфирен престол, беше Вечният; а около престола беше опасващата дъга, символ на благодат и любов. Съкрушен от страшната слава на гледката, Езекиил падна на лицето си, когато глас му заповяда да стане и да чуе словото Господне. Тогава му беше дадена вест на предупреждение за Израил.“ Testimonies, 751.

Тогава чух гласа на Господа, който казваше: Кого да изпратя, и кой ще отиде за Нас? А аз рекох: Ето ме, изпрати мене. Исаия 6:8.

„Това видение бе дадено на Езекиил във време, когато умът му бе изпълнен с мрачни предчувствия. Той видя земята на бащите си да лежи запустяла...“

„По същия начин, когато Бог щеше да открие на възлюбения Йоан историята на църквата за бъдещите векове, Той му даде уверение в интереса и грижата на Спасителя към Неговия народ, като му разкри „Един, подобен на Човешкия Син“, ходещ сред светилниците, които символизираха седемте църкви. ...

„Тези уроци са за наша полза. Ние трябва да утвърдим вярата си в Бога, защото непосредствено пред нас стои време, което ще изпита душите на хората. ...“

„Стоим на прага на велики и тържествени събития. Пророчеството бързо се изпълнява. Господ е пред вратата. Скоро пред нас ще се открие период от поразителен интерес за всички живеещи. Противоречията от миналото ще бъдат възобновени; ще възникнат нови противоречия. Сцените, които предстои да се разиграят в нашия свят, още дори не са сънвани. Сатана действа чрез човешки оръдия. Онези, които полагат усилия да променят Конституцията и да осигурят закон, налагащ спазването на неделята, слабо съзнават какъв ще бъде резултатът. Криза е вече непосредствено над нас.“

„Но Божиите служители не бива да разчитат на себе си в тази велика криза. Във виденията, дадени на Исаия, на Езекиил и на Йоан, ние виждаме колко тясно е небето свързано със събитията, които стават на земята, и колко голяма е Божиата грижа за онези, които са Му верни. Светът не е без Владетел. Последователността на предстоящите събития е в ръцете на Господа. Величието на небето държи в Своята власт съдбините на народите, както и делата на Своята църква. ...“

„Във видението на Езекиил Бог имаше ръката Си под крилете на херувимите. Това има за цел да научи Неговите служители, че именно Божествената сила им дава успех. Той ще действа заедно с тях, ако те отхвърлят беззаконието и станат чисти по сърце и живот.

„Ярката светлина, която се движи сред живите същества с бързината на светкавица, представя скоростта, с която това дело накрая ще напредне към завършването си. ...“

„Братя, сега не е време за скръб и отчаяние, не е време да се поддаваме на съмнение и неверие. Христос не е сега Спасител в новия Йосифов гроб, затворен с голям камък и запечатан с римския печат; ние имаме възкръснал Спасител. Той е Царят, Господ Саваот; Той седи между херувимите; и сред борбата и смутовете на народите Той все още пази Своя народ. Този, Който владее на небесата, е нашият Спасител. Той отмерва всяко изпитание. Той наблюдава огъня на пещта, която трябва да изпита всяка душа.

Когато крепостите на царете бъдат съборени, когато стрелите на Божия гняв проникнат сърцата на Неговите врагове, Неговият народ ще бъде в безопасност в ръцете Му.“
Свидетелства, том 5, 752–754.

Четирима библейски свидетели удостоверяват факта, че вестта на Откровението на Исус Христос е дадена на онези личности, които са предобразени чрез преживяванията на тези пророци в светилището. Именно когато влизаме в небесното светилище, ни се дава вестта, която сме определени да прогласяваме. „Огънят на пещта“, който изпитва „всяка душа“, е пещта от Малахия 3.

Но кой може да издържи деня на Неговото пришествие? и кой ще устои, когато се яви? защото Той е като огън на претопител и като сапун на тепавичари; И ще седне като претопител и очистител на сребро; и ще очисти Левиевите синове, и ще ги пречисти като злато и сребро, за да принасят на Господа принос в правда. Тогава приносът на Юда и Йерусалим ще бъде угоден на Господа, както в древните дни и както в предишните години. Малахия 3:2–4.

Очистителят знае, че среброто е било в пещта точното време, когато то е толкова чисто, че отразява лицето на очистителя. Този факт относно начина, по който среброто е било пречиствано в древността, съответства на причинителния глагол „marah“, който Даниил видя в десета глава. В тези последни дни Господ води Своя народ в светилището, за да изпита, очисти и изчисти кандидатите да бъдат част от знамето на сто четиридесет и четирите хиляди. В този период от време „Той ще работи с“ нас, „ако“ ние „ще отмахнем беззаконието и станем чисти по сърце и живот“. Някои, както в Даниил 10, бягат от това преживяване, но онези, символизирани от Даниил, които наистина виждат великия огледален образ на откровението на Исус Христос, ще имат, както Исая показва, устните си докоснати с въглен от олтара и ще бъдат очистени и приготвени да предадат вест както на една отстъпническа църква, а след това и на света.

Вестта е представена на онези верни души в светилището. Левит двадесет и трета глава, когато се съпостави с Петдесятния период, е предназначена да отрази ковчега на завета в Пресвятото място. Чрез вяра структурата на вестите в главата посочва три ориентирни белега в свещената история, в които изпитанието на пещта се осъществява. Божествено дълбока — пророческата структура на двадесет и трета глава позволява на изследователя на пророчествата да открие Езекиил в първи стих на първа глава.

И стана в тридесетата година, в четвъртия месец, на петия ден от месеца, когато бях сред пленниците при реката Ховар, че небесата се отвориха и видях Божии видения. На петия ден от месеца, който беше петата година от пленяването на цар Йоахин. Езекиил 1:1, 2.

Като свещеник по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, Езекиил се намира в тридесетата година на седемнадесетия юбилеен цикъл, пет години преди третата от трите обсади на Ерусалим от Навуходоносор през 587 г. пр. Хр. Тридесетата година в стиха е тридесет години след най-великото съживление в старозаветната история, и тя е в петия ден на петата година, като по този начин числото пет се полага върху свидетелството

на Езекиил. В първите два стиха намираме тридесет, посочено веднъж, и числото пет, споменато три пъти. В структурата на Левит двадесет и трета глава, съгласувана с петдесетния период, вторият изпит, представен от тридесет, достига до празника на тръбите, петте дни — до възнесението на Христос, после пет дни — до Деня на умилоствението, а след това пет дни — до ориентирния белег, представящ както ранния (Петдесетница), така и късния (Шатроразпъване) дъжд. Структурата представя тридесет, последвано от три стъпки по пет. Езекиил е в храма, а структурата на Левит двадесет и трета глава е Ковчегът.

Историята свидетелства за факта, че в този момент Езекиил се намира пет години преди една символична обсада, която завършва, предобразявайки скоро идващия неделен закон, както е представен чрез разрушението на Ерусалим. Числото „пет“ е основен елемент в структурата на Левит двадесет и трета глава, както и числото тридесет.

В тези статии беше показано, че когато първите двадесет и два стиха от главата бъдат съпоставени с последните двадесет и два стиха, а след това заедно тези две линии от по двадесет и два стиха бъдат съпоставени с петдесетния период, трите стъпки на изпитателния процес, който е огънат на пещта от Малахия, са ясно илюстрирани. Трите стъпки притежават алфа и омега в първата и третата стъпка, което се състои от поредица от четири ориентировъчни белега, които представляват една стъпка.

Пасхата, последвана от празника на безквасните хлябове, последвана от приноса на първия ечемичен плод, а после „пет“ дни до края на празника на безквасните хлябове. Тези четири ориентирни белега съставляват първото изпитание, а Исус винаги онагледява края чрез началото; и третото изпитание също е съставено от четири ориентирни белега. Празникът на тръбите, после възнесението на Христос, последвано от Деня на умилоствението, а след това, пет дни по-късно, настъпването едновременно и на Петдесетница, и на Шатрите. Петдесетница е символ на ранния дъжд, а Шатрите са символ на късния дъжд. В модела на Левит двадесет и трета глава и Петдесетница, и Шатрите съвпадат.

И тъй, радвайте се, синове Сионови, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд с мярка и ще направи да слезе за вас дъждът, ранният и късният дъжд, в първия месец. Йоил 2:23.

Последният процес на изпитване и очистване започна на 31 декември 2023 г. Първото изпитание беше основополагащото изпитание, символизирано от противоречието относно „разбойниците от твоя народ“, което раздели групата, която преди това беше изпитана чрез разочарованието от 18 юли 2020 г.

„В историята и пророчеството Божието Слово представя дълго продължаващия конфликт между истината и заблудата. Този конфликт все още е в развитие. Онова, което е било, ще се повтори. Старите противоречия ще бъдат съживени и постоянно ще възникват нови теории. Но Божият народ, който в своята вяра и в изпълнението на пророчеството е изиграл роля в прогласяването на вестите на първия, втория и третия ангел, знае къде стои. Той има опитност, по-скъпоценна от чисто злато. Той трябва да стои твърдо като канара, като държи началото на своята увереност непоколебимо до

края.“ Manuscript Releases, том 1, 47.

В Левит двадесет и трета глава първото изпитание е представено чрез пророческо съчетание от три, последвано пет дни по-късно от края на безквасните хлябове. Пасхата беше първият ден, празникът на безквасните хлябове беше вторият ден, а приношението на първите плодове беше третият ден. Пет дни по-късно празникът на безквасните хлябове приключи. Пророческата структура на първото от трите изпитания е представена също и в третото и последно изпитание. В този трети ориентир, съставен от три ориентира, последвани от един, празникът на тръбите е първият ден, а възнесението на Христос е пет дни по-късно, след това Денят на умилюванието следва пет дни по-късно, а след още пет дни както Петдесетница, така и празникът Шатроразпъване отбелязват скоро идващия неделен закон, който е представен в книгата на Езекиил като разрушението на Ерусалим.

Между края на празника на безквасните хлябове и празника на тръбите има тридесет дни, които не само представляват символ на свещеник, но и второто изпитание от трите изпитания, представени в рамките на Божествената илюстрация.

Кръщението на Христос онагледява трите жалона на Пасхата, безквасните хлябове и първите плодове, защото тези три жалона представляват смъртта, погребението и възкресението на Христос. Тези три стъпки са последвани от пет дни до четвъртата стъпка, представена от края на празника на безквасните хлябове. Кръщението представя трите стъпки в един кратък миг, когато Йоан кръсти своя Месия. Пролетните празници разделят тези три стъпки с по един ден всяка, а есенните празници разделят тези три стъпки с пет дни.

Когато приложим първия тест на пролетните празници като съчетание от три ориентирни събития, последвани от едно ориентирно събитие пет дни по-късно, а след това приложим есенните празници като три ориентирни събития, последвани пет дни по-късно от едно ориентирно събитие, се установява една пророческа структура, която се състои от алфа ориентир от три, последван от пет дни, след което следват тридесет дни, и третият тест на есенните празници като ориентир от три, последван от пет дни — структурата илюстрира първия тест като обхващащ общо пет дни, последван от втори тест от тридесет дни, които достигат до третия ориентир от пет дни. Пет плюс тридесет, плюс пет е четиридесет ($5 + 30 + 5 = 40$).

Кръщението на Христос бе непосредствено последвано от четиридесет дни, които завършиха с три изпитания. Много повече може да бъде разпознато в структурата на Левит двадесет и трета глава в съчетание с петдесетия период, но на друго равнище тази глава представя Ковчега в Пресветото място.

Пролетните и есенните празници в Левит, двадесет и трета глава, са поставени между две съботи. Тези две съботи представляват двата покривни херувима, а ориентирите на петдесетия период, съгласувани с Левит, двадесет и трета глава, представляват ковчега и двата покривни херувима. В първа глава Езекиил е въведен в светилището и когато е въведен там, той се намира пет дни преди обсадата, която довежда до разрушението на

Ерусалим, предобразяващо скоро идващия неделен закон. Неделният закон е представен от Петдесетница и Шатроразпъване в Левит, двадесет и трета глава. Езекиил е в тридесетата година, а тридесет е периодът на второто от трите изпитания, които съставят огъня на пещта от Малахия, трета глава. Второто изпитание е представено от тридесет дни, както Езекиил е в тридесетата година на седемнадесетия юбилеен цикъл, започнал при великата Пасха на Йосия, както историците я наричат. Езекиил е пет години преди обсадата, която продължи осемнадесет месеца, и той е в храма, което е средата на трите последни изпитания, които очистват и отсяват остатъка. Петър беше в Кесария Филипова (Паниум), също в средата на три изпитания, както е представено от Паниум (Кесария Филипова), планината на Преображението и кръста.

През 592 г. пр. Хр. Езекиил по свръхестествен начин е направен „ням“ и говори само когато Бог отваря устата му. Това състояние продължава до падането на Ерусалим през 585/6 г. пр. Хр. Бог го бе накарал да говори, когато обсадата започна, в деня, когато умря „желанието“ на неговите „очи“, но не му бе позволено да говори свободно, докато Ерусалим — „желанието“ на „очите“ на Израил — не бе паднал. Падането на Ерусалим представлява скоро идващия неделен закон, и именно там бащата на Йоан Кръстител, свещеник от осмия ред, който бе направен ням, докато служеше в храма, където се намираше и Езекиил (във видение), също бе направен ням за около девет месеца. На осмия ден след раждането на Йоан, когато Йоан биваше обрязван, му бе позволено да проговори. Двама пророци, направени неми, докато бяха в светилището. Третият пророк, който бе направен ням, докато гледаше Христос в светилището, беше Даниил. В десета глава Даниил е в светилището и точно когато е докосван за втори път от общо три, е направен ням. В средната точка Даниил е направен ням.

И когато ми изговори такива думи, наведох лицето си към земята и онемах. И ето, един, подобен на синовете човешки, се допря до устните ми; тогава отворих устата си, проговорих и казах на онзи, който стоеше пред мене: Господарю мой, от видението скърбите ме обхванаха и не остана в мене сила. Данаил 10:15, 16.

Говорене

Символиката на „говоренето“ се отбелязва при скоро идващия неделен закон, когато Съединените щати говорят като змей, ослицата на Валаам проговаря, а видението на Авакум говори и не лъже. Тримата неми пророци, които биват онемели, докато са в светилището, проговарят при разрушението на Ерусалим. При Захария той проговаря, за да удостовери, че новото име на сина му е правилно, като по този начин предобразява филаделфийците, на които се дава ново име.

„Онзи, който победи, ще направя стълб в храма на Моя Бог; и никак няма вече да излезе вън; и ще напиша върху него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша върху него Моето ново име.“ Откровение 3:12.

На Захария бе дадена плочица, за да напише новото семейно име на Йоан.

И стана така, че на осмия ден дойдоха да обрежат детето; и го наричаха Захария, по името на баща му. А майка му отговори и каза: Не, но ще се нарече Йоан. И ѝ казаха: Няма никого от рода ти, който да се нарича с това име. И с знаци попитаха баща му как би желал да се нарече той. А той поиска дъсчица за писане и написа, казвайки: Йоан е името му. И всички се почудиха. И веднага устата му се отвори и езикът му се развърза, и той проговори, като славеше Бога. Лука 1:59–64.

Новото име на Йоан съответства на филаделфийската църква, а името Захария съответства на Лаодикия, както е представено чрез неверието на Захария в вестта на третия ангел. Всички пророци се отнасят до последните дни, а последните дни са историята на третия ангел. Следователно ангелът, който донесе вестта, трябва да бъде третият ангел. Захария отказа да разбере, че Господ ще отмине лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден. Има още какво да се каже за възстановяването на гласа у тези пророци, но ние ще продължим да се придвижваме към разбирането на пророческата линия на Йосия.

Колелото на Йосия

Разгледахме седемнадесетия юбилеен цикъл, който започна при Пасхата на Йосия през 622 г. пр. Хр., но линията на Йосия започва много преди 622 г. пр. Хр. Бунтът на Израил, който доведе Саул на престола като първия цар на Израил, отбеляза четиридесетте години, през които цар Саул щеше да царува, последвани от четиридесетте години, през които цар Давид щеше да царува, последвани от четиридесетте години, през които Соломон щеше да царува. Отхвърлянето на Бога, което така оскърби пророк Самуил, стана през 1097 г. пр. Хр. и поставя началото на една пророческа линия на бунт, която завърши на кръста, когато юдеите заявиха, че нямат цар освен Кесаря.

Но те извикаха: „Махни Го, махни Го, разпни Го.“ Пилат им казва: „Вашия Цар ли да разпна?“ Първосвещениците отговориха: „Нямаме друг цар освен кесаря.“ Йоан 19:15.

През 1097 г. трима царе щяха да царуват по четиридесет години всеки до смъртта на Соломон през 977 г. пр. Хр., когато тогава царството се раздели на северно и южно.

И след това поискаха цар; и Бог им даде Саул, сина на Кис, човек от Вениаминовото племе, за срок от четиридесет години. Деяния 13:21.

Давид беше на тридесет години, когато започна да царува, и царува четиридесет години. В Хеврон царува над Юда седем години и шест месеца; а в Ерусалим царува тридесет и три години над целия Израил и Юда. 2 Царе 2:4, 5.

Управлението на Соломон започна през 971 г. пр. Хр.; основите на Храма бяха положени в четвъртата година на Соломон (967 г. пр. Хр.). Строежът продължи седем години (3 Царе 6:37–38) и Храмът беше завършен в осмия месец на единадесетата година на Соломон. Тържественото освещаване се състоя в седмия месец (месеца Етаним), по време на Празника на Шатрите (3 Царе 8; 2 Летописи 5–7). Царете, Храмът и народът са представени в историята, всеки с период от четиристотин и деветдесет години, който ясно отбелязва пророчески период по отношение или към царете, или към Храма, или към народа.

Даниил беше отведен в плен през 607 г. пр. Хр., макар че мнозинството от библейските хронолози посочват 605 г. пр. Хр. Историческият запис трябва да бъде в съгласие с пророческото свидетелство, а символиката на събитията, които са исторически отбелязани върху линията на историята, започваща с желанието за цар през 1097 г. пр. Хр., изисква въз основа на няколко пророчески свидетелства 607 г. пр. Хр. да бъде приета като точното приложение, а не 605 г. пр. Хр. 607 г. пр. Хр. отбелязва края на четиристотин и деветдесет години в линията на царете, но също така поставя началото на едно от трите основни представяния на седемдесет години, които се срещат в тази линия. 607 г. пр. Хр. отбелязва края на седемдесет години, започнали с пленяването на Манасия през 677 г. пр. Хр. Първото представяне на символа на четиристотин и деветдесет години (което има три свидетелства в линията) завършва там, където приключва едно от трите свидетелства за седемдесет години и започва друго свидетелство за седемдесет години; математическата структура свидетелства в полза на 607 г. пр. Хр., въпреки схващането, че Даниил е бил отведен в плен през 605 г. пр. Хр.

В рамките на линията, която съдържа период от 490 години, свързан с царете от 1097 г. пр. Хр. до 607 г. пр. Хр., има също така и 490 години от освещаването на Соломоновия храм до освещаването на следизгнаническият храм от Зоровавел през 516 г. пр. Хр. Тези 490 години се състоят от 420 години от Соломоновото освещаване в единадесетата година на царуването му, към които се прибавят 70-те години, през които храмът беше запустял по време на плена, и така се получават 490 години. Третият указ на Артаксеркс дойде 59 години по-късно, през 457 г. пр. Хр., и бележи началото на 490-те години, които бяха „определени“ (отсечени, Даниил 9:24) за Божия народ и които завършиха в 34 г. със убиването с камъни на Стефан. Разбира се, в пророческата линия, която започва с основополагащото отстъпление чрез отхвърлянето на Бога и Духа на пророчеството през 1097 г. пр. Хр. и завършва, когато Стефан видя Христос да стои отдясно на Бога, има и много други дълбоки хронологични свидетелства. В това свидетелство откриваме пророческото колело на Йосия.

Казвам „основополагащо отстъпление“, защото началото на линията посочва кога Израил отхвърли Бога като Цар, в желанието си да има земен цар, като така отбеляза основата на човешката монархия на Израил. Пиша това и за колелото на Йосия, чието име означава „основа на Бога“, което е символ както на основата, така и на основополагащото отстъпление на Божия народ.

Когато Соломон умря и дванадесетте племена се разделиха на север и юг, посвещаването от Йеровоам на подправената система на поклонение бе изобличено от непокорния пророк, и неговото изобличение съдържащо пророчеството за идващ цар на име Йосия. При основополагащото отстъпление на Йеровоам и десетте северни племена бе предсказано пророчеството за Йосия и неговото съживление, белязано от Великата Пасха през 622 г. пр. Хр. Това съживление бе предизвикано от откриването на писанията на Моисей и от произнасянето на съд над Божия народ заради неговото непрестанно отстъпление. Когато думите от писанията на Моисей бяха прочетени на цар Йосия, това доведе до най-великото

съживление в старозаветната история. Пророчеството за бъдещо дете, което щеше да се роди и да се нарече Йосия, съдържаеше също и пророческото осъждане на основополагащото отстъпление, отправено срещу цар Йероваам от непокорния пророк.

Проклятието на Моисей, както го нарича Даниил, е „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, и то стана основополагащото откритие на Уилям Милър, който е символът на основополагащите истини на адвентизма. Овластяването на вестта на Милър на 11 август 1840 г. бе осъществено чрез делото на „Йосия“ Лич през 1838 и 1840 г. През 1863 г. тези основи бяха оставени настрана и „седемте времена“ станаха символ не само на основополагащите истини на филаделфийските милерити, но и символ на бунта на лаодикийския милеризъм против основите. Историята на милеритите на първия и втория ангел съдържа символиката на „Йосия“, която ще бъде повторена до най-малката буква в историята на сто четиридесет и четирите хиляди. Колелото на Йосия се простира назад до магьосничеството на цар Саул, а след това чак до избълването на лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден при неделния закон. Колелото на Йосия в Езекил сега е в процес на разпечатване като кулминацията на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.